

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 812/2016-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED], obidve bytom [REDACTED], zastúpených JUDr. Jánom Vajdom, Advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 7/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľky“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 7/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľky sú účastníčkami konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 7/2010, iniciovaného návrhom na určenie neplatnosti zmlúv podaného sťažovateľkami 18. januára 2010.

3. Sťažovateľky v sťažnosti argumentujú, že od začatia konania ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu uplynula doba viac ako 6 rokov a 9 mesiacov a konanie nie je napriek uvedenej skutočnosti meritórne skončené.

4. Sťažovateľky uvádzajú, že ústavný súd už nálezom sp. zn. III. ÚS 672/2014 z 15. marca 2016 (ďalej aj „nález ústavného súdu“) vyslovil porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní, bolo mu prikázané postupovať v tomto konaní bez zbytočných prietáhov. Taktiež im bolo priznané finančné zadosťučinenie každej po 1 000 €, ako aj náhrada trov konania.

5. Okresný súd aj napriek tomu podľa ich názoru riadne nekoná a takto vznikajú v konaní zbytočné prietahy.

6. Sťažovateľky na základe uvedeného žiadajú, aby ústavný súd rozhodol o ich veci nálezom, v ktorom vysloví porušenie ich základného na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikáže okresnému súdu konať v označenej veci bez zbytočných prietáhov a prizná im primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, a to každej z nich, ako aj náhradu trov konania.

II.

7. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania veci vyžiadal od okresného súdu spisový materiál vzťahujúci sa na vec a zistil, že priebeh napadnutého konania v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu (11. mája 2016) bol nasledovný (ostatným úkonom okresného súdu, ktorý bol v predmetnom náleze zdokumentovaný bolo doručenie kontrolného znaleckého posudok okresnému súdu 1. marca 2016):

- 9. marca 2016 okresný súd uznesením priznal znalcovi [REDAKOVANÉ] odmenu za vypracovanie znaleckého posudku,
- 16. marca 2016 a 6. apríla 2014 boli okresnému súdu doručené vyjadrenia účastníkov konania k predloženému znaleckému posudku,
- 2. mája 2016 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľiek o odročenie termínu pojednávania nariadeného na 5. máj 2016 na iný termín z dôvodu kolízie termínov pojednávanií, okresnému súdu bol v ten istý deň doručený nález ústavného súdu,
- 4. mája 2016 okresný súd oznámil účastníkom konania zrušenie termínu pojednávania nariadeného na 5. máj 2016 a 5. mája 2016 nariadil nový termín pojednávania na 16. jún 2016,
- 16. júna 2016 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vykonanom dokazovaní odročené na 31. august 2016,
- 18. augusta 2016 okresný súd z dôvodu služobných povinností zákonnej sudkyne zrušil termín pojednávania na 31. august 2016 a nariadil nový termín pojednávania na 21. september 2016,
- 13. septembra 2016 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľiek o odročenie termínu pojednávania nariadeného na 21. september 2016, ktorej okresný súd nevyhovel,
- 21. septembra 2016 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vykonanom dokazovaní odročené na 21. október 2016,
- 21. októbra 2016 okresný súd vo veci rozhodol tak, že vyhovel žalobe sťažovateľiek.

III.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

11. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

12. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

14. Sťažovateľky namietajú porušenie v petite sťažnosti označeného základného práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru v celom napadnutom konaní.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní v období do nadobudnutia právoplatnosti nálezu ústavného súdu

15. Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

16. Ústavný súd vo veci namietaného porušenia práv v napadnutom konaní už raz rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 672/2014 z 15. marca 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. mája 2016.

17. V nadväznosti na uvedené ústavný súd odmietol časť sťažnosti, ktorá sa týka namietaného porušenia práv sťažovateľiek v období do nadobudnutia právoplatnosti nálezu ústavného súdu z dôvodu uvedeného v odseku 15.

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezú ústavného súdu

18. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže podľa štandardnej judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáhoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

19. Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

20. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmto článkom ústavy (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

21. Z prehľadu priebehu napadnutého konania v období po náleze ústavného súdu vyplýva, že postup okresného súdu bol v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu plynulý s úsilím rozhodnúť v merite veci, keď od ostatného úkonu, ktorý bol zdokumentovaný v náleze ústavného súdu, do siedmich mesiacov vo veci rozhodol. Sťažovateľky podali svoju sťažnosť na poštovú prepravu 22. septembra 2016, teda jeden deň po pojednávaní uskutočnenom 21. septembra 2016, na ktorom bolo dokazovanie vyhlásené za skončené a pojednávanie bolo odročené na 29. október 2016 na účel vyhlásenia rozsudku.

22. Keďže postup okresného súdu v napadnutom konaní v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sa nevyznačuje žiadnymi prierahmi, ústavný súd sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

23. Keďže sťažnosť bola ako celok odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľiek na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. novembra 2016